

Transskription af podcast om nanoscience

Ida: Er der noget der har overrasket dig omkring studiet?

Rania: Hvor godt mange af de ting klikker sammen, fordi jeg føler, jeg er- alle har en ide om naturfag og specifikke fag, men bare hvor meget de kan bruges med hinanden i industrien og også over hvor mange muligheder jeg faktisk har i nanoscience.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU studieliv. Jeg hedder Ida og selv studerende på KU, og i den her podcast snakker jeg med andre studerende om deres studieliv. I det her afsnit taler jeg med Rania, der læser nanoscience på fjerde semester, en tværfaglig uddannelse, hvor man både arbejder med fysik, biologi og kemi. Alt sammen på en meget lille skala.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Hvad plejer folk at sige til dig som det første, når du fortæller dem, at du læser nanoscience?

Rania: "Hvad er det?" Der er rigtig mange, der ikke ved, hvad min uddannelse overhovedet er. Fint, man har hørt om kemi, man har hørt om fysik og biologi, men man har ikke hørt om nanoscience. Og selv hvis de overhovedet ved, hvad det er, så er de overraskede, så siger de "Wow, det må godt nok være meget svært."

Ida: Hvad svarer du så til det?

Rania: Det er svært, men det synes jeg også en del andre uddannelser er, og det er sådan også en personlig ting efter hvad du synes, der er svært selv.

Ida: Og hvis du skal forklare en, der ikke aner hvad nanoscience er. Hvad vil du så sige?

Rania: Så begynder jeg altid med at forklare på nogle af deres hverdags ting. Eksempel, du har en computer, du en din mobil, der er en chip og chippen den er jo i en meget lille skala, og det er det, vi arbejder med. Så jeg siger bare, i teorien arbejder vi med alt i industrien, bare i meget, meget mindre skalaer.

Ida: Og det kan så både være inden for fysik og biologi og kemi, er det rigtigt forstået?

Rania: Ja. Også for ingeniørskab og måske noget med IT, hvis man er glad for det.

Ida: Vil du ikke lige prøve at fortælle mig lidt om din vej til studiet, og hvorfor er du begyndt at læse det?

Rania: Min vej er faktisk meget tilfældigt. Så da jeg var i gymnasiet, jeg gik på en biokemisk retning. Jeg var virkelig glad for kroppen, og jeg gad godt være kirurg hele mit liv. Men så var jeg på "Studerende for en dag," som er et tilbud KU giver os, på medicin, og så fandt jeg ud af det, det gad jeg ikke. Men jeg kunne stadig godt lide biologi, og jeg kunne stadig godt lide kemi – aller mest kemien. Så gik jeg ind på nogle uddannelser og så biokemi. Det lød virkelig interessant, og så begyndte jeg på biokemi.

Og så gik jeg der et helt år, og så opdagede jeg, at jeg kunne rigtig godt lide kemi delen, men biologidelen var måske ikke det, jeg var så interesseret i. Og jeg savnede fysik, fordi jeg elskede fysik, men jeg gad ikke læse rent fysik. Og jeg kunne stadig godt lide biologi og kemi. Og så tænkte jeg "Er der overhovedet nogen, der har dem alle 3?" Og så var jeg inde og kigge, og så fandt jeg en nanoscience, og det havde jeg aldrig hørt om før. Det er meget, meget lille studie, det er rigtig få, der går derovre så tog jeg chancen, og så begyndte jeg på nanoscience. Jeg var rigtig glad for, at jeg valgte det.

Ida: Fedt! Hvor mange er I på en årgang?

Rania: Vores årgang er vi... Jeg tror, vi er den få elever tilbage. Den yngre årgang er de også kun cirka 15, så vi er en meget lille uddannelse.

Ida: Det er godt nok et småt studie.

Rania: Ja.

Ida: Hvordan var det at starte på et nyt studie, efter du allerede havde studeret et andet sted i et år?

Rania: Jeg troede, det næsten ville være det samme, men jeg var meget overrasket over, hvor stor kontakt du havde til de ældre årgange, dine vejledere, men også ældre elever.

Også i forhold til din egen årgang. Hvor tæt man kender hinanden. Og så den kontakt du har med underviserne. Mange af vores kurser er lavet til os, og vi er rigtig få en klasse, og så lærer du så underviserne at kende, og underviseren lærer mig at kende, og det er bare dejligt at have den kontakt til underviseren.

Ida: Hvordan var din studiestart ellers?

Rania: Vi havde sådan nogle, jeg tror det var 3-4 dage. Vi begyndte med, at vi skulle spise hos en af vores vejledere. Vi var opdelt i små grupper med nogle vejledere tilknyttet.

Og så skulle vi spise morgenmad hos dom, og så bevægede vi os mod HCØ, som er H. C. Ørsted bygningen, som er en bygning hvor mange naturfaglige folk er. Og så blev vi introduceret til uddannelsen. Vi blev introduceret til nogle af underviserne, nogle PhD'er, vi kom til noget karrierehalløj, som var overraskende hurtigt.

Vi blev introduceret til hvilke muligheder, man har på studiet. Vi har både sociale- vi har sådan et hygge lokale, der hedder NaKe, som er blanding af nanoscience og kemi. Det er et hjemstavnslokale i H. C. Ørsted bygningen, hvor man bare sidder i spisepausen, eller har fester eller laver andre hyggelige ting. Hvis du har brug for hjælp til lektier, så går du også bare derop.

Så var vi også på rustur, det var meget hyggeligt. Og så havde vi en masse aktiviteter der. Det var meget, meget interessant, så vi blev sendt ind til et hemmeligt sted, hvor vi lavede nogle aktiviteter.

Vi havde nogle samarbejdsaktiviteter, vi havde måske nogle ting, vi skulle svare på, nogle naturvidenskabelige spørgsmål. Vi havde forskellige lege, noget natteløb.

Ida: Var det din oplevelse, at du hurtigt lærte folk at kende og sådan et småt studie?

Rania: Men lærte rigtigt hurtigt hinanden at kende, specielt når man starter undervisningen, fordi mange af tingene er noget du enten kan lide eller hader, og det kan virke hårdt. Men bare at stå der og

knokle med ting, der er hårde, sammen med andre, er den bedste måde at styrke mit forhold til andre på.

Også fordi, vi er alligevel kun 20 elever i sin klasse. Så sidder man og lærer hinanden at kende eller går rundt og snakker med folk. Måske er der nogle arrangementer, som de ældre elever eller vores vejledere laver, hvor man også kan sidde sammen. Vores studieleder er også med til at lave nogle arrangementer, hvor man i nogle grupper kommer hen og møder nogle forskere, så man også allerede der får at vide, hvad er det man kan lave med nanoscience? Så det er meget, hvad man kan og karriere og skubbe dig ind i det ret hurtigt, så du har overvejelser, fordi det er svært at finde ud af, hvad det er, man gerne vil.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Kan du ikke lige prøve at fortælle lidt omkring, hvordan er uddannelsen opbygget?

Rania: Vi har ikke semestre, vi har noget der hedder blokke. Så vi har fire blokke på et år, og det er ligesom en blok er to måneders undervisning, en uges eksamen og så en der hedder mellemuge, som bruges enten på reksamener eller bare er en ekstra uge fri, hvis man ikke har noget der. Man kan ligesom sige, at to af de her blokke er ligesom et semester.

Nanoscience bliver en lille smule anderledes, fordi man har justeret det. Det man begynder med- Man har noget programmering, så har du noget uorganisk kemi og noget- et projektorienteret kursus, hvor du får lov til at komme ud i forskning allerede på første år.

Så har du noget matematik, som bygger op på det Mat A man har haft på gymnasiet, og så introducerer dig til nogle andre områder. Så får du et andet matematikkursus, hvor du bliver introduceret til noget nyt matematik der hedder Lineær Algebra. Det er bare en blanding af algebra og så vektorregning.

Og så får du noget organisk kemi, og så har man noget elektrostatik, sandsynlighedsregning, noget mekanik og så får man på det andet år noget elektrodynamik, noget termodynamik og kinetik, og så får du to biologiske kurser der hedder Nanobio 1 og Nanobio 2. Og det er kurser, der er specifikt lavet til os, så det er meget biologi, men det er nanoscience-versionen af biologi, så du har både biologiske ting, men du har så meget instrumenterne. Praktiske ting som nanoscience kan finde ud af.

Og så har man et kvantemekanisk kursus, og så har vi en af vores bedste kurser, som er virkelig awesome, det hedder Kvantefænomener i Nanosystemer, og det er et praktisk fysik kursus, men det er virkelig der man bliver introduceret til fysik-tingene, som nanoscience kan lave.

Og så har man fri bar, valgfrihed. Du har et helt års valgfrihed, og så har du også nogle valgfag på de andet år, fordi de kan ikke lide at tvinge os specifikt til hvilken retning du skal køre.

Meningen med valgfriheden er ligesom, at du selv kan planlægge din egen uddannelse efter hvilken egne interesser du har, eller ting du gerne vil undersøge. Og det synes jeg er virkelig fedt. Bare det, at jeg har muligheden for at selv tage nogle fag og selv begynde unik profil, synes jeg er en virkelig tiltrækkende ting.

Ida: Hvilke valgfag er det du skal have, som du har besluttet dig for?

Rania: Vi har 4 valgfag som er frie. Du kan tage dem over alt, men du kan tage den på KUA, hvis du vil tage noget retorik eller filosofi, det er dit eget valg. Ja og så har vi også tre begrænsede valgfag. Du skal bare tage tre valgfag fra en gruppe af tolv fag.

De valgfag Jeg har haft, det er bare. Jeg har noget materiale i fysik, så har jeg et projekt, jeg har faktisk to projekter. Jeg har et projekt i noget foto kemi, som er at arbejde med molekyler, og hvor meget de lyser, at producere lysende molekyler. Og så har jeg også- jeg håber, at jeg har et projekt i fysik og så næste år, hvor jeg skal lære at producere nogle materialer.

Så har jeg noget programmering, fordi jeg gerne vil have mere programmering, og så har jeg fotokemi og fotofysik. Det er nogle af de fag, jeg har valgt. Så jeg har lidt kemi og en del fysik, fordi jeg kan stadig godt lide kemi og jeg vil stadig godt være 100% sikker. Fordi jeg føler, at selv folk der er 100% sikre, de er aldrig 100% sikker fordi måske år du et fag senere hen, som du bliver virkelig glad for, som måske er modsat af hvad du overhovedet har lavet indtil videre. Og så kan du bare lige måske skifte i indretning, så der er rig muligheder for at skifte retning, efter hvad du gerne vil have. Intet er fast indtil du selv er det.

Ida: Det her projektorienterede forløb i havde allerede på første år, hvor du nævnte, at man så var ude i en forskningsverden allerede. Kan du prøve at forklare lidt mere om det?

Rania: Du får et projekt, du skal lave, så får du nogle redskaber, du skal bruge, så er du oppe i lab det meste af tiden for at lave de ting, for at undersøge tingene. Så det projekt vi havde, vi skulle producere nogle nye farvepigmenter med flere grundstoffer, og det er sådan en ting der er sådan "Årh, det er da blevet lavet før?" Men ikke med flere mængder af forskellige grundstoffer. Så vi begyndte med det.

Du har ikke meget baggrundsinformation, du får i løbet af dine kurser i løbet af første og andet år, så du kommer allerede ind med selv og skulle finde frem til, hvor stor en mængden af det her stof og mange ting skal i for at producere et specifikt produkt.

Og det meste af tiden så fejler næsten alle folk. Det er for at vise, at det tager tid, fordi naturvidenskab er en lang, lang proces, og mange af de ting, der bliver lavet, er lavet igennem forsøg. Så du lærer igennem forsøg at fejle, og du fejler måske til du opnår noget, og så er det der, man begynder med at lave teorier til det. Så man er ret lost i starten. [Griner]

Ida: [Griner]

Rania: Men det er et godt kursus at kigge tilbage på, når du har haft fagene, som gør, at du forstår det bedre. Og, ja, det også bare dejligt, fordi det ikke følger samme struktur, som vi normalt gør. Så allerede på lab lærer du at skrive rapporter, lærer at skrive naturvidenskabelige artikler allerede der. Eksamen er også bare skrive en naturvidenskabelig artikel, og det er bestået/ikke bestået. Jeg synes, det er en meget dejlig start at have.

Selvom jeg er overvældet over al informationen, og alle de ting man gør. Nogle gange føler man sig virkelig dum. Fordi du føler ikke, at du kan alt og mening er også bare, at du bare skal blive introduceret til det. Bare have en god oplevelse, som du kan kigge tilbage til, fordi nogle gange kan det gå ret lang tid før du overhovedet får lov til at gå ind og lave projekterne, få lov til at komme ind i forskningsverdenen og overhovedet se, hvad du kunne brug nogle af fagene til. Det synes jeg, er en dejlig ting bare at have.

Ida: Ja, det lød som et meget praktisk fag.

Rania: Det er det også, og du har ret meget teori på uddannelsen, men du har også nogle gange laboratoriearbejde undervejs. Men specifikt med det kursus, der har vi nogle forelæsninger, hvor læreren går op og underviser os i nogle ting, vi skal bruge, noget teori. Og så er vi bare i lab det meste af tiden.

Ida: Hvor meget arbejder I egentlig i grupper?

Rania: Vi har en del gruppearbejde i mange af vores kurser, men mange af de grupper er dem, vi selv har lavet. Fordi at mange uddannelser har jo studiegrupper, og vi har også studiegrupper, men det er ikke altid, det fungerer lige så godt, når du er så lille et studie. Og du kender jo alle folk, så du finder meget hurtigt ud af i løbet af det første år, hvem du klikker bedst med, hvem du arbejder bedst med, og selvom du er en gruppe, betyder det ikke at ikke bare kan gå over til andre, fordi alle er meget åbne.

Vi er virkelig forskellige mennesker for mange forskellige baggrunde. Nogle kommer direkte fra gymnasiet, nogle har skiftet uddannelse. Der er faktisk også andre, der har skiftet uddannelse, nogle kommer helt over fra business eller noget humanistisk. Det er virkelig forskelligt, hvor du er, og det synes jeg er en god ting, fordi det gør os meget mere åbne og vi kan gøre nytte af hinandens styrker og svagheder.

Ida: Hvad, synes du, har været den største udfordring på studiet indtil videre?

Rania: Det nogle gange svært at have overskud, fordi du har så mange forskellige ting. Mange af de fag du har- kemi, fysik og biologi er stadig hver for sig, selvom det er på tværs. Det svært i starten specifikt at se, hvad du skal bruge nogle af tingene til, og nogle områder er virkelig svære, fordi du skal skifte fra et fag til et andet fag, at skifte fra kemi til fysik kan chokere en nogle gange.

Men bare det at have et overblik over alle de ting, du skal igennem, og hvad du skal lave. Det synes jeg er svært at holde styr på. Fordi jeg var vant- gymnasiet var en smule anderledes, for det var en anelse lettere end uni, for det bliver svært. Og så bare det at sætte tid af til tingene, at kunne sidde og koncentrere sig. [Griner] Det kan være så hårdt nogle gange.

Ida: Hvordan ser dine hverdag ud i forhold til dit studieliv? Jeg ved også, at du pendler fra Ringsted. Hvordan kan du få det til at hænge sammen?

Rania: Jeg er lidt unik, fordi det er ikke alle der kommer og så langt fra. Mange folk flytter til København eller bor i nærheden. Jeg vågner ret tidligt op, så jeg skal i teorien vågne klokken seks, og tager toget lidt over seks. Og så plejer at være på campus en halv time tidligere, så jeg... Jeg har for det mester undervisning- om mandagen, for eksempel, har jeg kun undervisning fra 8-12.

Så der har jeg forelæsning fra 8-10 og så fra 10-12 har jeg holdundervisning på et af mine fag. Det er en af de kortere dage, og så torsdagen har jeg også en ret kort dag. Jeg har så ikke så mange lange dage i denne blok, der har jeg fri kl 12 de fleste af dagene. Så det er ret dejligt. Men det varierer virkelig efter hvilke dag, du har.

Man har fag nogle gange, så man møder klokken ti, nogle gange har man undervisning fra klokken et. Det er virkelig forskelligt og alle tidspunkter, man ikke har undervisning, så plejer man bare- nogle gange i min gruppe for eksempel, eller mig og venner, så sidder vi måske sammen og laver opgaver. Det er forskelligt.

Nogle gange er der måske, et fag jeg tager, som en af mine venner har haft tidligere eller senere, og så sidder vi bare og laver vores opgaver, lektier og afleveringer- hvad det end er, vi har at gøre der.

Ida: Bruger du også tiden i toget på så lave skolearbejde, eller slapper du af?

Rania: Det kommer an på, hvornår jeg når jeg er færdig, og hvornår jeg har fri.

Hvis jeg skal hjem om aftenen, så slapper jeg af, men om morgenen, så plejer jeg for det meste at sidde og læse mine lektier, bare lige for at opsummere alt, fordi det ikke altid man lige husker det hele.

Ida: Vil du ikke prøve at fortælle lidt mere om de frivillige tilbud, der er på studiet?

Rania: Vi har et fagråd, som mange andre har, og så har vi nogle undervisningsudvalg for fysik og kemi, hvor man sådan bare involverer nogle kurser og snakker om kemi og fysik kurserne på forskellige uddannelser. Og så har vi et festudvalg, som planlægger alle vores fester. Vi har et galla udvalg, som er kemikerne, fordi vi er rigtig meget med kemi. Og så har vi et udvalg for selve lokalet, og så har vi nogle på tværs af alle uddannelser, som er bare fakultetsbaseret.

Vi har noget med klima, nogle større fagråd for SCIENCE, vi har noget idræt, og så har vi også en fælles café om fredagen, der hedder Caféen?, som også ligger ved Universitetsparken, som er på tværs af alle uddannelser.

Ida: Du nævnte også lige noget med en revy. Hvad er det?

Rania: Uh, så det er et teaterstykke om uddannelsen for det meste, og ting der sker. Vi har ikke vores egen revy, men vi er sammen med kemikerne, fordi vi er en meget lille uddannelse og kemikerne også er små. Men vi er sammen med dem.

Det er bare hvor der er nogle frivillige fra uddannelserne, som laver et teaterstykke med sang og dans og det hele, om ting på tværs af uddannelserne. Det kan enten være nogle oplevelser de har haft, måske nogle naturvidenskabelige jokes, forskellige ting der er sket, måske noget med underviserne.

Det er meget hyggeligt, så plejer man bare at tage derind måske med noget sodavand og sidder bare der og hygger og ser på folk optræde.

Ida: Det lyder sjovt og er der nok til at stable sådan noget på benene?

Rania: Det plejer der altid at være. Vi er måske meget få, men vi er- mange er meget engagerede i fællesskabet, og det er bare virkelig, virkelig hyggeligt.

Ida: Fedt. Er der noget der har overrasket dig omkring studiet?

Rania: Altså hvor godt mange af de her ting klikker sammen? Fordi jeg føler, at alle har en ide om hvad naturfag er og hvad specifikke fag er, men bare hvor meget de kan bruges med hinanden i industrien. Også over hvor mange muligheder jeg faktisk har med nanoscience, det troede jeg heller ikke, fordi jeg kan heller ikke kende så meget om det i starten.

Men mest over hvor godt et samarbejde vi faktisk har. Bare det at du kender de ældre elever og de yngre elever, det er som om vi bare alle sammen er en lille familie. Det er jeg ret glad over, fordi jeg var heller ikke den mest sociale i gymnasiet eller folkeskolen. Bare det at have noget her gør mig endnu mere glad.

Ida: Dejligt.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Når man har læst nanoscience, hvad kan man så ende med at arbejde med?

Rania: Der er så mange muligheder du kan være et data scientist. Du kan arbejde som produktionsingeniør, du kan arbejde i Novo Nordisk, medicinalindustrien. Mange af os går ind og arbejder i mindre firmaer med noget stråling, materialefysik, materialekemi og man kan også være underviser, gymnasielærer hvis man gerne vil være det. Nogle går helt over og bliver konsulenter.

Vi har alverdens muligheder, og det er svært at finde ud af, hvilke muligheder der er. Men der er også nok af karrierehjælp, man kan hente på undervejs på uddannelsen, hvis man gerne vil det.

Ida: Lige nu, hvad er så dit drømmejob i fremtiden?

Rania: Personligt ved jeg ikke, om jeg vil arbejde i større eller mindre virksomhed, men jeg vil bare gerne arbejde med noget ingeniør inden for lasere. Så måske være produktionsingeniør for lasere vil være meget sejt. Men man ved aldrig, måske bliver jeg interesseret for et andet område senere hen. For der er så mange muligheder, det bliver svært nogle gange. Men jeg håber, jeg bliver glad for det, jeg gør, og jeg faktisk kan gøre en indsats for folk, fordi jeg kunne- Jeg vil gerne helst gerne blande min fysik viden med noget med noget medicinal- menneskekroppen. Det ville være luksus.

Ida: Fedt. Hvad er det du synes er så spændende ved at lasere?

Rania: [Griner] Jeg har altid fået glad for lys og farver og sådan noget, da jeg var yngre. Hvis man kan huske- nogle gange i gymnasiet der har man de der [spektre], hvor man sender lys ind og får nogle regnbuer. Det var virkelig sjovt for mig. Sådan nogle ting var meget interessante for mig. Hvorfor er det, lys bliver udsendt i farver? Hvad ser der inde i selve glasset? Lyser lyset inde i det? Hvilken retning- hvilke vinkler kører lyset så i? Det har jeg bare altid synes er interessant, og det elsker jeg også ved lasere. Bare det, at du kan have meget koncentreret lys og skære igennem ting med det? Det er fucking sejt.

Ida: Det er også vildt.

Rania: Det er fucking vildt, og det bliver brugt i ret mange industrier. Også hvis du arbejder- for eksempel servers, mange af de kabler, det er lysfibre. Der bliver brugt rigtig mange steder, altså andet end som lasere, selvfølgelig. Så det overraskede også mig, teorien. Jeg vidste ikke, hvor meget du kunne bruge- at det kunne bruges i så mange af de områder. Så det var ret dejligt at få det at vide. [Griner]

Ida: Det helt sikkert, det vidste jeg heller ikke før nu.

Rania: Det er der mange, der ikke ved.

Ida: Når man først begynder at tænke over det, kunne jeg forestille mig, at man så lige pludselig, ja, ser det alle steder.

Rania: Det sammen med- altså efter ens interesser, man opdager hurtigt, at man kan se det i mange forskellige industrier. Specifikt nano, fordi du får så mange ting at vide, og du bliver bedre til at finde ud af, hvor det er, vi bruger tingene, og hvor du kan se tingene henne.

Altså jeg havde mit Fotokemi kursus med en meget god underviser, hvor- så kunne jeg næsten forklare hvad der skete inde i en skærm, en OLED-skærm, eller hvad der sker i solceller. Hvis du gerne vil arbejde med vedvarende for eksempel. Det var meget interessant, fordi jeg ikke før havde decideret lært- har fået nok viden til at forklare sådan nogle specifikke ting. Det var en meget mærkeligt oplevelse at have.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Her til sidst vil jeg godt tænke mig at høre dig, om du har et godt KU hack?

Rania: Prøv, selvom det nogle gange er hårdt, nogle gange at være social, jeg er heller ikke selv det mest sociale menneske, men bare- lær både din klasse at kende, men også kom til, vi har sådan et hyggelokale Nake. Snak med de ældre elever, prøv at være social, både for dig selv ved at sige, at du skal lære nogen at kende, hvis du nogensinde har svært ved noget senere hen, kan du bare lige skrive til dem "Hey, har du denne her opgave, kan du hjælpe mig med den?" Eller måske spørge ind til, ja, nogle undervisere eller fag?

Fordi vi har allerede nogle arrangementer, når vi har valgfag, hvor de kommer og introducerer fagene til os, så du har- du får informationerne at vide, men det er bare godt at have kontakt til andre folk fra uddannelse, for du ved aldrig, hvornår du skal bruge dem. Og det er også bare dejligt at se, at der også er andre, der har det lige så hårdt som en selv.

Men det andet jeg også vil sige er, prøv at gå ud og se på nogle karriereting. Enten spørg din studieleder, dine vejledere, hvem der nu er, om der er forskellige ting. Og måske kontakt undviserne, fordi de fleste undvisere er virkelig søde og de er altid glade for at forklare de ting, de laver.

Og bare ha' en idé om noget, du gerne vil arbejde med, fordi at have en idé gør også en mere motiveret. Måske er der en underviser laver noget i stil med din idé, hvis det overhovedet findes, og er vigtigt nok til at arbejde med. Der synes jeg bare- gå ud og snak med undviserne. Du er sikkert mega bange, fordi du tror at det er som om, de er løver, og du er en lille mus, men de er mange gange sådan en blød bjørn. De er virkelige søde alle sammen, så man skal bare tage chancen og gå ud og snakke med dem, selvom det nogle gange er grænseoverskridende.

Ida: Mange tak, Rania. Fordi at du ville fortælle om dit studieliv.

Rania: Tak fordi jeg måtte være her i dag.

Ida: Hvis du er blevet nysgerrig på den nanoscience, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også mange flere studier på Instagram [@KUstudieliv](https://www.instagram.com/KUstudieliv). Tak fordi du lyttede med.